



# ÚJTELEPI ZARÁNDOK

A KÖZÉP-EURÓPAI FATIMAI SZENTÉLY  
ZARÁNDOKKÖRÉNEK FÉLÉVENTE MEGJELENŐ

KIADVÁNYA

2016. TAVASZ

## ISTEN ÚTJÁN OSZTATLAN SZÍVVEL

-Az összes papi állomáshelyem a Boldogságos Szűz valamelyik nevét viselte. Első papi állomáshelyem a Krisztinavárosi Havas Boldogasszony templom volt. A római évek után az Esztergomi Szemináriumban voltam spirituális, amely Szűz Máriáról kapta a nevét, és híres a Mária-tiszteletéről. Ezt követően a Patrona Hungariae Gimnáziumban tanítottam tizenöt évig; most a Sárkány Boldogasszonyról



elnevezett plébánián vagyok plébános – sorolja életének Máriával összefonódó állomásait májusi búcsúnk meghívott vendége, **Dr. Beran Ferenc** atya. Beszélgetésünk során többször hangoztatta angyalföldi származását, ami bevallása szerint azért fontos, mert a vallásosságára nagy hatást gyakorló nagymamája a kármelita templomba járt, és az ő révén ismerkedett meg ezzel a Máriás lelkiséggel. Az angyalföldi gyermek- és ifjúkora érzékenyette az emberi élet néhány fontos szempontjára: a szegények ügye melletti elköteleződésre, továbbá az értékek mentén berendezett élet szépségére, hasznosságára. Jelenleg a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen az Egyház társadalmi tanítását oktatja.

-Milyen indíttatásra választotta a papi hivatást? Vallásos családban nevelkedett?

-Olyannyira, hogy édesanyám az iskolai hittanra íratott be 1957-ben, harmadikos koromban pedig a szüleim azt sem szerették volna, hogy kisdobossá avassanak. Ennek meg is lett a következménye: az iskola rosszallását a jegyeim tükrözték, úgyhogy elég korán megtapasztaltam azt, hogy aki a hitét vállalja, az könnyen kerülhet olyan helyzetbe, hogy áldozatot kell hoznia. Ez a hitemben megerősített, de a hivatásomban még nem. Eleinte édesapám gépészmérnöki útját akartam követni, mert őt boldognak láttam mérnökként. Ennek a célnak megfelelően először gépipari technikumba, majd a Budapesti Műszaki Egyetemre jártam, majd a Vasipari Kutatóintézetben kutatómérnökként kezdtem dolgozni. A húszas éveimtől erősödött a papi hivatás bennem, amikor az angyalföldi Szent László Plébánián egy ifjúsági közösség jött létre, Kerényi Lajos atya vezetésével, és ahol egy különleges feladatot kaptam. Az atyák csak nagy nehézségek árán tudtak lelkigyakorlatot szervezni, egyrészt mivel elfoglaltak voltak, másrészt meg a politikai helyzet veszélyes volt, ezért elhatároztuk, hogy mi magunk fogjuk ezeket az összejöveteleket megszervezni és vezetni. Mivel néhány évvel idősebb voltam a társaimnál, meg helybéli is voltam, ezért rám esett a választás, hogy vezessem ezeket a közösségi alkalmakat. Kipróbálhattam azt, hogy milyen - bizonyos szempontból - papi szerepben lenni. Mivel elfogadtak a velem egykorú fiatalok, és kérdéseket tettek föl, ezért kezdtem magam képezni, hogy válaszolni tudjak nekik. Ebben az időben kezdtem el töprengeni, hogy vajon melyik munkát végzem szívesebben: a mérnököt, vagy az emberekkel való lelki foglalkozást. Amikor elkezdtem beszélni másoknak Isten szeretetéről, ők pedig meghallgattak, akkor vettem észre, hogy van az életnek egy kegyelmi vonulata is: hogy Isten talán azt várja, hogy a papi hivatást válasszam, de akkor még az Úrtól még biztos jelet nem kaptam.

-Mi volt ez a jel, és hogyan ismerte fel?

-1977 április végén az balatonaligai üdülőbe utaztam munkatársaimmal, mint kutatómérnök, egy nemzetközi konferenciát előkészíteni. Vasárnap volt, én pedig elindultam szentmisére, a helyi kis templom ajtaján azonban csak egy papírt találtam, hogy a legközelebbi szentmise Siófokon van. Elindultam vissza, a szállásunk felé, ám éppen akkor futott be az állomásra egy Siófok felé tartó vonat. Hirtelen elhatározással felszálltam rá. A szentmisén, aminek kezdetére egy órát várni kellett, az atya egy mérnök fiatal-

ember történetét, meghívástörténetét mondta el. Amikor beszélt, úgy éreztem, hogy hozzám szól, nekem üzen. Ez volt az a jel. Isten próbára tett, mielőtt meghívott: keresztény kötelességemnek tartom-e, hogy vasárnap szentmisén vegyek részt? Akkor is szentmisére megyek, ha utazni kell érte? Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy nem azért mentem a templomba, mert kötelező volt, hanem azért, mert a szentmise annyira mélyen része volt az életemnek, hogy úgy éreztem, hogy nincs is más választási lehetőségem. Mennem kell, hiszen ott Istennel találkozhatok. 1983-ban szenteltek, 32 éves koromban.

-Örültek neki a szülei?

-Elfogadták, hogy Istentől meghívást kaptam. A nagymamám biztosan nagyon örült. Ő velünk lakott, én pedig a szobájában tanultam. Egyetemista éveimben gyakran láthattam, hogy míg én a beadandó rajzokat készítettem, szinte szünet nélkül imádkozott. Nagy Mária-tisztelő volt, a kármelitákhoz járt templomba, és sok lelkiségi könyvet olvasott. Mondhatom tehát, hogy a Szűzanyának a tisztelete otthonról és a környezetemből eredeztethető. Úgy gondolom, hogy a Mária-tisztelet egyfajta látásmódot is ad, ami fontos jellemzője lehet egy pap életének.

-Milyen a világ Mária szemével?

-Az egyik jellemzője talán az, hogy Máriával együtt Jézus közelében lehetünk, ami örömmel töltheti el a lelkünket. A lélek öröme tisztítja a látást, és érzékennyé tesz minket mások öröme iránt. A Boldogságos Szűz szemével való látás azonban, az örömben való osztozás mellett, érzékennyé tehet minket a szenvedők iránt is. Az agg Símeon jóvendölése szerint Mária szívét hét tűr fogja átjárni. Ez a jóvendölés valóra is vált, amikor látnia kellett, hogy Szent Fiát sokan nem értik, ártani kívánnak neki, sőt az életére is törnek. Ez az együttérzés, fájdalom, még jobban elmélyíthette Mária fia iránti szeretetét. Ha Máriával együtt követjük Jézust, ezek a lelkiségi vonások bennünk is elmélyülhetnek.

-Járt-e már Fatimában? Milyen élményben volt része?

-Fatimának az egyszerűsége ragadott meg: egyszerű vidék, egyszerű emberekkel. Viszont az a

„Máriával együtt  
Jézus közelében  
lehetünk, ami  
örömmel töltheti  
el a lelkünket”

lángoló lelkület, ahogy ott az emberek fáklyákkal felvonulnak és énekelnek, az nagy hatással volt rám. Erről jut eszembe, hogy milyen érdekes, hogy az Önök templomában lévő Fatimai Szűzanya-szobor is egyszerű emberek közreműködésével juthatott el Soroksárra. Hajóval érkezett ugyanis a szobor, és féltő volt, hogy nem jut át a vámon. Amikor a csepeli munkások erről tudomást szereztek, akkor a legmagasabb fórumokig elmentek, és ott kijárták, hogy a szobrot part-ra tehessék.

„A boldogság azt jelenti, hogy az ember az Isten útján jár”

-Miért olyan fontos ezt hangsúlyozni?

-Társadalmi kérdésekkel foglalkozom, többek között a munkával, ami a méltóságot Istentől kapta. Az ember ugyanis munkatársa lett Istennek azáltal, hogy alakítja, formálja a világot. Az, hogy Jézus maga is fizikai munkát végzett, még jobban kiemeli a munka fontosságát. Az utóbbi években beigazolódott, hogy ezért nem volt elvesztegetett idő a papi hivatás előtti életem. Jó hasznát veszem annak, hogy állami iskolába jártam, hogy állami munkahelyen dolgoztam, mert nem érzem azt, hogy idegen közegben mozgok, amikor ilyen kérdésekkel foglalkozom.

-A papi életében megtalálta-e a boldogságot?

-A boldogság nem azt jelenti, hogy az embernek folyamatosan sikerei vannak, hanem azt jelenti, hogy az Isten útján jár. Nem látványos sikerek miatt vagyok boldog, hanem azért, mert megpróbálom megvalósítani azt, amit Isten vár tőlem. Ez egy belső boldogságot ad, ami nem apró örömeknek az összege. Jézus azt mondja: „Boldogok a tisztaszívűek, mert meglátják az Istent”. A Szentírás tudósai szerint a tisztaszívűség osztatlan-szívűséget jelent, vagyis azt, hogy amit jónak tartok, azt megpróbálom megvalósítani, és nem engedem, hogy a világ belülről megosztottá tegyen. Tapasztalataink szerint a boldogság küzdelmek árán valósul meg, amikor küldetésünket teljesítjük. Ez a jóért való, osztatlan-szívű küzdelem tehet minket boldoggá.

Sz. H. E.

## A KÁRMELHEGYI BOLDOGASSZONYHOZ

### II. JÁNOS PÁL PÁPA

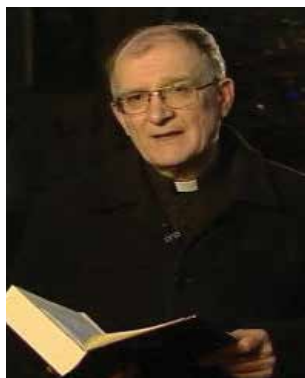


Reménység szent Anyja,  
Kármelhegyi Szűz, takard be skapuláréddal,  
az oltalom palástjával  
a városokat és az országokat,  
a férfiakat és a nőket,  
a fiatalokat és a gyermekeket,  
az időseket és a betegeket,  
az árvákat és a megtörteket,  
hűséges gyermekeidet és az elveszett bárányokat.  
Tenger csillaga és világító torony,  
zarándok néped édes vigasza,  
vezesd lépteit a földi zarándokút során,  
hogy mindig a béke és az egyetértés ösvényein járjon,  
az Evangélium, a haladás, az igazságosság és a szabadság útjain.  
Békítsd ki a testvéreket egy testvéri ölelésben,  
hogy eltűnjön a gyűlölet és a bosszú,  
hogy leomoljanak a falak és az akadályok,  
lecsendesedjenek a konfliktusok és behegedjenek a sebek.  
Add, hogy Krisztus legyen a békénk,  
hogy bocsánata megújítsa a szíveket,  
hogy Igéje legyen remény és kovász a társadalomban.

Amen.



IDÉN IS SZERETETTEL VÁRUNK  
MINDEN ZARÁNDOKOT  
TEPŁOMUNK MÁJUSI BÚCSÚJÁRA!



VENDÉGÜNK:  
**DR. BERAN FERENC ATYA**  
PLÉBÁNOS, PÁPAI KÁPLÁN

**BÚCSÚNK  
PROGRAMJA:**

**MÁJUS 16. VASÁRNAP**

9 óra: A zárándokok fogadása

11 óra Ünnepeles rózsafüzér (Király Attila plébános)

12 óra Ünnepi Szentmise, vendég Dr. Beran Ferenc atya

Körmenet a Szűzanya feldíszített szobrával.

**MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK!**

(Bp. 1237 Szent László út 149 tel.: 06-30-266-3587; Megközelítés: A határ úti metró állomástól a 123- as busszal, autóval az M0-ás autótút felöl az M5-ös bevezető szakaszán érdemes jönni.)

Kedves Zárándokaink!

Szeretettel várjuk szerkesztőségünkbe ima-meghallgatásai (fizikai vagy szellemi gyógyulás, megszabadulás, megtérés stb.) történeteit! Örömmel fogadjuk Fatimába tett zárándoklatuk élménybeszámolóját, és természetesen más észrevételeiket is! Leveleiket a szhedina@gmail.com email-címre, vagy plébániánk címére (Szent István Plébánia 1237 Budapest, Szent László u.149.) várjuk „Zárándok-történet” megjelöléssel.

Közreműködésüket előre is köszönjük!

A Szerkesztők

F  
E  
L  
H  
Í  
V  
Á  
S

ÚJTELEPI ZARÁNDOK

**Impresszum**

Megjelenik a Fatima Csillaga Alapítvány gondozásában.

A kiadvány a Nemzeti Együttműködési Alap támogatásával valósult meg.

Felelős kiadó: Király Attila plébános

Szerkesztők: Tamási Ferenc, Szabóné H. Edina

Hirdetések: Tamási Ferenc  
Telefon: +36-20-928-9801

Cím: Szent István Plébánia  
1237 Budapest Szent László u. 149.  
Mobil: +36-30-266-3587

E-mail: [szentistvanplebania@gmail.com](mailto:szentistvanplebania@gmail.com)

Honlap: [www.fatimaiszuzanya.hu](http://www.fatimaiszuzanya.hu)

**Urnafülkék**

**válthatók**

**a Fatimai**

**Szűzanya**

**Templom**

**Altemplomában**

Érdeklődni lehet a templom nyitvatartása idején a sekrestyében, illetve a +36-30-266-3587-es telefonszámon

